

BT6220.1.2025

DECYZJA

Na podstawie art. 80, art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz art.81 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie , udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (DZ.U. z 2024 r. poz.1112 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku nr O.WA.I – 4.KP – 12.4143.4.2018.88.GMM.MP L.dz.: 531/2018 z dnia 19.10.2018 (data wpłynięcia do Urzędu 22.10.2018 r.) przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie w imieniu którego działa Leszek Sekulski Zastępca Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg i Krajowych i Autostrad o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia „Koncepcja rozbudowy drogi krajowej nr 79 wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zadań: Zadanie A – rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Góra Kalwaria – Mniszew, Zadanie B – Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew”

Orzekam o

odmawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pn. „Koncepcja rozbudowy drogi krajowej nr 79 wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zadań: Zadanie A – rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Góra Kalwaria – Mniszew, Zadanie B – Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew”

UZASADNIENIE

W dniu 19.10.2018 r. Zastępca Dyrektora Oddziału ds. Zarządzania Drogami i mostami Leszek Sekulski złożył wniosek o wydanie decyzji środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia „Koncepcja rozbudowy drogi krajowej nr 79 wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zadań: Zadanie A: Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Góra Kalwaria- Mniszew, zadanie B- rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew”. Decyzja ta jest niezbędna do uzyskania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla przedmiotowego odcinka drogi.

Do wniosku dołączono:

1. Kartę informacyjną przedsięwzięcia – 4 egzemplarze
2. Wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów – 4 egzemplarze;
3. Mapa z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na którym będzie oddziaływać przedsięwzięcie – 4 egzemplarze;

4. Wypisy z rejestru gruntów obejmujący przewidywany teren inwestycji oraz obszar, na którym będzie oddziaływać przedsięwzięcie - 4 egzemplarze;
5. Kopia mapy ewidencyjnej obejmująca przewidywany teren inwestycji oraz obszar, na którym będzie oddziaływać przedsięwzięcie - 4 egzemplarze;
6. Wersja elektroniczna materiałów - 4 egzemplarze;
7. Pełnomocnictwo

Planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy o oś oraz w § 3 ust. 2 pkt 2, w związku z pkt 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1-1b ustawy o oś, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Mając zatem na uwadze, że prowadzenie postępowania głównego rozpoczęło się przed dniem wejścia w życie przepisów Rozporządzenia z dnia 10 września 2019 r., należało stosować przepisy obowiązujące na mocy Rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r.

Przedmiotowe rozstrzygnięcie wydaje się w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy w sprawie oraz wiedzę własną organu.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, po zasięgnięciu opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego i Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej. Organem właściwym do wydania przedmiotowego postanowienia zgodnie z art. 75 ust. 4 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (zwanej dalej ustawą o oś) jest wójt na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane przedsięwzięcie.

Wypełniając dyspozycję art. 64 ust 1 ustawy o oś Wójt Gminy Magnuszew wystąpił w dniu 24.10.2018r. pismem znak BT.7624.7.2018.4 do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, pismem w dniu 24.10.2018 roku do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz pismem z dnia 24.10.2018r. znak BT.7624.7.2018.5 do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kozienicach z wnioskiem dotyczącym wydania opinii, co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz ewentualnego zakresu raportu o oddziaływanie na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Do w/w wniosku dołączono kartę informacyjną przedsięwzięcia wraz z wnioskiem inwestora, wykaz działań przewidzianych do przeprowadzenia prac przygotowawczych, mapę

z zaznaczonym przewidzianym obszarem na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym obszarem na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wypisy z rejestru gruntów obejmujące przewidywany teren inwestycji oraz obszar na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie oraz pełnomocnictwo wydane z ramienia GDDKiA.

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie pismem WA.RZŚ.436.1.760.2018.ZZ06.AW; WA.ZZŚ.6.435.291.2018.AW z dnia 28.11.2018r. (data wpływu 05.12.2018r.) po przeprowadzeniu analizy wniosku stwierdziło że dla w/w przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kozienicach pismem znak: ZNS.7020.09.2018 z dnia 13.11.2018r. (data wpływu 19.11.2018r.) po zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją, biorąc pod uwagę charakter, wielkość i skalę przedsięwzięcia oraz lokalizację (inwestycja zlokalizowana jest w korytarzu drogi krajowej, na odcinku przebiegającym m. in. przez tereny budowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej o różnicowanym zagęszczeniu, a także w granicach obszarów Natura 2000) uznał, że dla wyżej wymienionego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz określił zakres raportu oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 66 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z dnia 3 października 2008r. (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r., poz. 2081).

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem znak: WOOS-I.4220.942.2018.AGO.2 z dnia 15.11.2018r. (data wpływu 26.11.2018r.) po przeanalizowaniu przedłożonego wniosku postanowił, że dla przedsięwzięcia pn. „Koncepcja rozbudowy drogi krajowej 79 wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zadań: Zadanie A - Rozbudowa drogi krajowej 79 na odcinku Góra Kalwaria – Mniszew, Zadanie B - Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew”, istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a raport winien być zgodny z art. 66 ustawy ooś. W opinii RDOŚ zaznaczył, że przedmiotowa inwestycja częściowo zlokalizowana jest w granicach obszarów Natura 2000 Dolina Pilicy PLB140003, Dolina Dolnej Pilicy PLH140016, Dolina Środkowej Wisły PLB140004 oraz w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina rzeki Pilicy i Drzewiczki ustanowionego Rozporządzeniem Nr 43 Wojewody Mazowieckiego z dnia 5 maja 2005r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina rzeki Pilicy i Drzewiczki (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 105, poz. 2950, ze zm.) a także w granicach Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, dla którego obowiązującym aktem prawnym jest Rozporządzenie Nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007r. w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 42, poz. 870, ze zm.). Inwestycja leży w sąsiedztwie pomników przyrody, a w trakcie realizacji planowanego przedsięwzięcia wystąpi emisja substancji pyłowych i gazowych do powietrza oraz hałasu pochodzącego z eksploatacji sprzętu mechanicznego i środków transportu, etap budowy związany będzie z powstawaniem odpadów i ścieków mających wpływ na środowisko gruntowo wodne, a eksploatacja przedsięwzięcia będzie wiązała się głównie z emisją pyłów i gazów do powietrza, hałasu oraz będzie wiązała się z powstawaniem odpadów i ścieków. Ocena oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko pozwoli określić wielkość i zasięg jego oddziaływania w celu stwierdzenia dotrzymania standardów jakości środowiska, a także określić zabezpieczenia minimalizujące wpływ inwestycji na środowisko.

Zgodnie z art. 59. ust. 1 pkt. 2 ustawy ooś, przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w sytuacji jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy ooś.

Dokonując analizy wniosku wraz z przedłożoną kartą informacyjną przedsięwzięcia, uwzględniając łączne uwarunkowania zawarte w art. 63 ust. 1 ustawy ooś oraz biorąc pod uwagę opinie organów pomocniczych oraz wnioski właścicieli działek położonych w sąsiedztwie przedmiotowej inwestycji, stwierdzono konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Inwestor przedłożył raport oddziaływania na środowisko i jednocześnie na podstawie art. art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a organ zwrócił się z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Koncepcja rozbudowy drogi krajowej nr 79 wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zadań: Zadanie A – Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Góra Kalwaria – Mniszew, zadanie B – Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew.”

W trakcie prowadzonego postępowania dla Zadania A – nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski. Po gruntownej analizie przedłożonej dokumentacji dotyczącej koncepcji rozbudowy drogi krajowej nr 79 w wariantach Nr 1 i Nr 2 opracowanej na zlecenie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad przez Lafrentz Polska Sp. z o.o. Rada Gminy Magnuszew negatywnie zaopiniowała rozwiązania w zakresie budowy dróg serwisowych i tym samym wyraziła sprzeciw dla modernizacji drogi krajowej nr 79 na terenie Gminy Magnuszew w zaproponowanym rozwiązaniu. Począwszy od wszczęcia postępowania dotyczącego ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla zadania B – Rozbudowa drogi krajowej nr 79 Mniszew – Magnuszew, mieszkańcy Gminy wyrazili dezaprobatę wobec przedstawionych rozwiązań modernizacji drogi. Na bazie powyższego Wójt Gminy Magnuszew pismem nr BT.7040.24.2018 z dnia 04.06.2018 roku skierowanym do GDDKiA potwierdził brak akceptacji gminy Magnuszew dla przedłożonych projektów koncepcyjnych.

Pismem nr O.WA.I-4.KP-12.4143.4.2018.39.MP.GMM z dnia 19.06.2018 roku GDDKiA potwierdziła konieczność odseparowania ruchu pieszego i rowerowego od ruchu samochodowego i dostosowanie parametrów technicznych drogi do prognozowanego natężenia ruchu.

Wójt Gminy pismem z dnia 26.06.2018 roku podtrzymał wcześniej wyrażoną negatywną opinię z sugestią realizacji planowanych rozwiązań w ramach istniejącego pasa drogowego. Następnie mieszkańcy wnosili odrębnie na piśmie swoje negatywne stanowiska oraz stanowisko w imieniu komitetu protestacyjnego.

Pismem z dnia 16.07.2018r. Wójt Gminy Magnuszew podtrzymując negatywne stanowisko w zakresie planowanych rozwiązań negatywnie zaopiniował lokalizację skrzyżowań z drogami gminnymi oraz lokalizację zatok autobusowych odpowiednio uzasadniając.

Pismem z dnia 13.09.2018 r., w ślad za wcześniejszą korespondencją oraz w nawiązaniu do ustaleń Zespołu Oceny Przedsięwzięć – Wójt Gminy wskazał, jako najlepsze rozwiązanie modernizacji drogi - tzw. „wariant miejski” z chodnikami i ciągami pieszo-rowerowymi na całej długości drogi.

Zaproponowano:

- utrzymanie dotychczasowych skrzyżowań z lewoskrętami
- utrzymanie dotychczasowych zatok autobusowych
- poszerzenie jezdni dla potrzeb ruchu lokalnego, w tym dla maszyn rolniczych w miejscach możliwych do lokalizacji dodatkowego pasa

Pismem z dnia 25.09.2018 roku GDDKiA poinformowała, że w wyniku analizy 3 wariantów i podwariantów koncepcji rozbudowy drogi krajowej 79 na odcinku Mniszew-Magnuszew, do dalszych prac projektowych przyjęto wariant I z uwzględnieniem budowy nowego mostu na rzece Pilica. Podkreślono, że realizacja zadania z zastosowaniem rozwiązania w wariantcie miejskim jest niemożliwa z uwagi na konieczność dostosowania parametrów drogi do ruchu przyspieszonego klasy GP. Uwagi dotyczące ekranów akustycznych i zbiorników wodnych poddawane są szczegółowej analizie. Podkreślono, że ostateczne rozwiązania zostaną przedłożone samorządom do zaopiniowania.

Pismem z dnia 04.10.2018r. Wójt Gminy Magnuszew zwrócił się z wnioskiem do GDDKiA o przeprowadzenie konsultacji społecznych na terenie gminy w zakresie planowanej inwestycji drogowej, uzasadniając rosnącym niezadowoleniem społecznym wyrażanym pismami mieszkańców wnioskujących o wprowadzenie dogodnych rozwiązań modernizacji drogi.

Pismem z dnia 30.11.2018 r. Samorząd Gminy Magnuszew zwrócił się po raz kolejny z wnioskiem do GDDKiA o zmianę koncepcji modernizacji drogi, wyrażając jednocześnie szczegółową opinię w zakresie przyjętego rozwiązania. Podkreślono między innymi, że budowa dróg serwisowych w terenie zurbanizowanym spowoduje dezorganizację i poważne utrudnienia w funkcjonowaniu gospodarstw.

Wójt Gminy Magnuszew pismem nr BT.7624.7.2018 z dnia 03.02.2020 poinformował strony postępowania o złożonym przez Inwestora Raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Raport został również opublikowany na stronie www.magnuszew.pl. W trakcie opiniowania raportu oos mieszkańcy gminy Magnuszew, zgłaszali uwagi i wnioski, jednocześnie wskazując negatywny wpływ tej inwestycji na społeczność lokalną. Istotną kwestią dla lokalnej społeczności są drogi serwisowe. Oczywistym skutkiem zarówno budowy nowej drogi głównej, jak i towarzyszących dróg serwisowych będą liczne i długotrwałe emisje i uciążliwości w postaci hałasów, drgań i zanieczyszczeń, na etapie zarówno realizacji inwestycji, jak i późniejszego użytkowania drogi.

Pismem nr BT.7332.1.2019.1 z dnia 22.07.2020 r. Wójt Gminy wezwał Inwestora do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko na podstawie wezwania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w zakresie ochrony przed hałasem i ochrony powietrza. Jednocześnie wskazano ponownie na konieczność zawarcia w raporcie opisu analizowanych wariantów, w tym wariantu najkorzystniejszego dla środowiska i społeczności lokalnej zamieszkującej wzdłuż rozbudowanej drogi i ponowną analizę możliwych konfliktów

społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem, w odniesieniu do załączonych wniosków mieszkańców. Po przekazaniu uzupełnia Raportu OOŚ tj. Aneksu nr 1 oraz Aneksu nr 2, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska wydał Postanowienie nr WOOŚ-I.4221.8.2020.AGO.6 z dnia 31.03.2021 r., uzgadniał realizację przedsięwzięcia.

Wójt Gminy Magnuszew Zawiadomieniem nr BT.6220.1.2021 z dnia 26.04.2021 obwieścił, o materiale dowodowy w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Jednocześnie do tutejszego organu wpływały uwagi i wnioski, co do zgromadzonego materiału dowodowego, które zostały przekazywane do Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.

Pismem nr BT.6220.144.2020 z dnia 18.10.2021 r. Wójt Gminy Magnuszew zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w sprawie wydania opinii, co do obowiązku uzupełnienia raportu ooś o informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad pismem nr O/WA.KP-12.4143.1.307.2021 z dnia 15.11.2021 r. (data wpływu do Urzędu Gminy 22.11.2021 r.) wniosła do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej o potraktowanie pisma Wójta Gminy Magnuszew jako nieuzasadnionego i bezprzedmiotowego na aktualnym etapie rozpatrywania wniosku. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej pismem WOOŚ-I.4221.8.2020.AGO.8 z dnia 15.11.2021 r. zaznaczył, że w przypadku wystąpienia nowego stanu faktycznego w sprawie, który w ocenie Wójta Gminy powinien zostać uwzględniony w toku przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko, Wójt Gminy winien wystąpić do RDOŚ o ponowne uzgodnienie warunków realizacji ww. inwestycji wraz z kompletem wymaganych załączników.

W związku z tym, pismem nr BT.6220.145.2021 dnia 02.12.2021 r. wystąpiono do Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. o zwrotne przekazanie informacji dotyczącej przebiegu realizowanej inwestycji "Budowa linii 2 x 400 kV Kozienice - Miłosna w zakresie rozbudowy stacji 400/220/110 kV Miłosna (dla wprowadzenia 2 toru linii 400 kV Kozienice - Miłosna " odnośnie krzyżowania się z drogą krajową nr 79 w nowej lokalizacji w Gminie Magnuszew. Z przedłożonej dokumentacji wynika, iż Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad pismem O/WA.Z-3.4341.1273.2020.DC uzgodniła projekt budowlany dotyczący dwutorowej linii elektroenergetycznej 400 kV pomiędzy stacją elektroenergetyczną 400/220/110 kV Kozienice a stacją 400/220/110 kV Miłosna w pasie drogi krajowej nr 79 w miejscowości Rękowice i w miejscowości Bożówka.

Z uwagi na zaistnienie nowego stanu faktycznego w sprawie tj. realizowania przedsięwzięcia pn. "Budowa linii 2 x 400 kV Kozienice - Miłosna w zakresie rozbudowy stacji 400/220/110 Kv Miłosna (dla wprowadzenia 2 toru linii 400 kV Kozienice - Miłosna", dla którego wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, w ocenie Wójta Gminy, organu orzekającego w sprawie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zadania "Koncepcja rozbudowy drogi krajowej 79 wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zadań: Zadanie A - Rozbudowa drogi krajowej 79 na odcinku Góra Kalwaria – Mniszew, Zadanie B - Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew", winien on być uwzględniony w raporcie. W związku z tym wydano Postanowienie nr BT.7332.3.2021 z dnia 16.12.2021 r. o nałożeniu obowiązku uzupełnienia Raportu ooś w zakresie przede wszystkim kumulowania się oddziaływania realizowanego

przedsięwzięcia z planowaną inwestycją, jak również przedstawienia wariantu najkorzystniejszego oraz akceptowalnego z punktu widzenia społeczności lokalnej.

Wójt Gminy po przedłożeniu przez Inwestora uzupełnienia raportu oos, zawiadomił strony postępowania, że w związku z uzupełnieniem przez Wnioskodawcę w dniu 05-05-2022 r (data wpływu do Urzędu Gminy 18.05.2022 r.) raportu o oddziaływaniu na środowisko w/w przedsięwzięcia, należy wnioskować do właściwych organów o ponowne uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia. Poinformowano również o możliwości składania uwag i wniosków. Organ zwrócił się ponownie o zaopiniowanie raportu, jednocześnie wnioskując o uwzględnienie dokumentacji do całościowego postępowania dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Inwestor w uzupełnieniu raportu nie wskazał wariantu akceptowalnego przez społeczność lokalną, (w szczególności zamieszkującą wzdłuż planowanej modernizacji drogi krajowej – Zadanie B).

Odnosząc się do art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy OOS należy stwierdzić, że planowana inwestycja polegająca na modernizacji drogi na odcinku Mniszew – Magnuszew budzi niezadowolenie wśród lokalnej społeczności. Wynik postępowania z udziałem społeczeństwa jest negatywny, zasadnicza większość wniosków, które wpłynęły do tutejszego Urzędu dotyczyły zdecydowanego sprzeciwu dla inwestycji. Na zebraniach również mieszkańcy jednogłośnie wyrażali sprzeciw wobec planowanej inwestycji z powodu zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi oraz degradacji środowiska.

Analizując dokumentację zgromadzoną w sprawie, organ nie może nie organ nie może pominąć faktu braku jego akceptowalności przez mieszkańców. Przestrzeń rolnicza miejscowości położonych wzdłuż rozbudowy DK – 79 na odcinku Mniszew - Magnuszew, zostanie całkowicie zmieniony poprzez tego typu przedsięwzięcie. Na terenach planowanej inwestycji znajdują się przede wszystkim małe rodzinne gospodarstwa. Planowana inwestycja wpłynie negatywnie na środowisko oraz obszar NATURA 2000.

Wójt Gminy Magnuszew decyzją z dnia 09.12.2022 r. znak: BT.6220.3.2021.2022 odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Odwołanie od tej decyzji wniósł Inwestor – Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Radomiu decyzją z dnia 29.03.2023 r. znak: SKO.ŚU.4113.1.144.2023 orzekło o jej uchyleniu w całości i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia.

W dniu 28.12.2023 r. wydana została kolejna decyzja w sprawie, w której Wójt Gminy Magnuszew orzekł o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań dla części przedsięwzięcia objętego ww. wnioskiem Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad (w zakresie zadania B – rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Góra Kalwaria – Mniszew) oraz odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla pozostałej części przedsięwzięcia objętego tym wnioskiem (w zakresie zadania B – rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Mniszew – Magnuszew). Inwestor wniósł odwołanie od tejże decyzji. SKO w Radomiu uznało, że organ jest związany zakresem wniosku i nie jest uprawniony do jego modyfikacji. Nie można zatem w konsekwencji ustalić środowiskowych uwarunkowań dla części przedsięwzięcia objętego wnioskiem inwestora, a dla pozostałej części objętej tym wnioskiem odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań. W zależności od poczynionych ustaleń dotyczących

okoliczności faktycznych i prawnych danej sprawy ustalić te uwarunkowania dla całego przedsięwzięcia albo odmówić ustalenia dla całego przedsięwzięcia.

Podstawą do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań jak wynika z treści art. 81 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko jest odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany przez wnioskodawcę. Inwestor mimo wezwań dotyczących zmiany wariantowości, nie przedstawił wariantu akceptowalnego przez środowisko społeczne.

W ramach postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji planowanego przedsięwzięcia ustalano i oceniano bezpośredni i pośredni wpływ inwestycji na środowisko, zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływania między tymi elementami oraz możliwości i sposoby zapobiegania i ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko, a także wymagany zakres monitoringu.

Niniejsza decyzja została sporządzona w oparciu o pełny materiał dowodowy, z uwzględnieniem wszystkich opinii organów współdziałających, wyników konsultacji społecznych oraz treści raportu OOS i jego aneksów. Dokonując całościowej oceny zebranego materiału, wskazuje, że choć opinia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie stanowi istotny element postępowania, to nie ma ona charakteru wiążącego w rozumieniu art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych (m.in. wyrok WSA w Warszawie z dnia 17 maja 2019 r., sygn. akt IV SA/Wa 308/19, oraz wyrok NSA z dnia 14 stycznia 2020 r., sygn. akt II OSK 3582/18), organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest związany opinią czy postanowieniem RDOŚ w sposób absolutny, lecz zobowiązany jest do jej samodzielnej, krytycznej oceny w świetle całokształtu zebranego materiału dowodowego.

Organ uznaje, że stanowisko wyrażone przez RDOŚ w Postanowieniu z dnia 31 marca 2021 r. nr WOOS-I.4221.8.2020.AGO.6, w którym uzgodniono realizację przedsięwzięcia, nie może zostać uznane za wiążące w niniejszej sprawie, z następujących powodów:

- nie uwzględniono w pełni aktualnego stanu faktycznego i prawnego, w szczególności nowego przedsięwzięcia „Budowa linii 2x400 kV Kozienice–Miłosna”, które znacząco wpływa na kumulację oddziaływań środowiskowych w obszarze planowanej inwestycji. Nie odniesiono się w uzgodnieniu RDOŚ do aspektów społecznych inwestycji, mimo że art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy oos wskazują, iż ochrona środowiska obejmuje także warunki życia ludzi.
- Nie dokonano pełnej oceny wpływu hałasu, drgań i zanieczyszczeń powietrza na zabudowę mieszkaniową, szczególnie w zwartej zabudowie miejscowości Mniszew, Wilczkowice Dolne, Przydworzyce i Magnuszew.
- nie rozważono alternatywnych wariantów inwestycji, w tym wariantu tzw. „miejskiego”, postulowanego przez lokalną społeczność i samorząd, który w sposób istotny ograniczałby negatywne oddziaływania.

- Nie uwzględniono negatywnych skutków społecznych – w tym konieczności wyburzeń, podziału działek oraz pogorszenia dostępu do dróg lokalnych i pól uprawnych.
- Nie odniesiono się do wyników konsultacji społecznych, z których jednoznacznie wynika brak akceptacji społecznej dla przedsięwzięcia w obecnym kształcie.
- nie uwzględniono zasady przezorności i prewencji, wynikającej z art. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska, nakazującej unikania ryzyk dla środowiska w sytuacji braku pewności co do ich skutków.

W świetle powyższego organ uznaje, że opinia RDOŚ, choć formalnie poprawna, nie spełnia wymogu kompleksowego i rzetelnego rozważenia wszystkich istotnych aspektów środowiskowych, społecznych i przestrzennych przedsięwzięcia, przez co nie może zostać uznana za rozstrzygającą dla niniejszego postępowania.

Zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów określoną w art. 80 k.p.a., organ dokonuje samodzielnej oceny wszystkich zgromadzonych dowodów i opinii, a brak pełnej spójności pomiędzy nimi nie zwalnia organu z obowiązku własnej, merytorycznej oceny wpływu inwestycji na środowisko i warunki życia mieszkańców. W ocenie organu, zebrany materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że planowane przedsięwzięcie w przedstawionym wariantcie będzie powodować istotne negatywne oddziaływanie na środowisko oraz na społeczność lokalną, a zatem nie może uzyskać pozytywnego rozstrzygnięcia w zakresie ustalenia środowiskowych uwarunkowań.

W toku prowadzonego postępowania, działając zgodnie z art. 75 ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2024 r. poz. 1112), organ prowadzący postępowanie wystąpił do właściwych organów jednostek samorządu terytorialnego, na których obszar oddziaływania może wykraczać planowane przedsięwzięcie, tj.:

- Burmistrza Gminy Warka – pismo nr BT.6220.12.2025 z dnia 29.10.2025 r.
- Burmistrza Miasta i Gminy Góra Kalwaria – pismo nr BT.6220.13.2025 z dnia 29.10.2025 r.

Zgodnie z przepisem art. 75 ust. 4 ww. ustawy, w przypadku gdy przedsięwzięcie swoim zasięgiem oddziaływania może obejmować teren więcej niż jednej gminy, właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ administracji publicznej jest zobowiązany do współdziałania z organami właściwymi dla gmin, na których teren oddziaływanie to może się rozciągać. Celem tego przepisu jest zapewnienie, aby w procesie oceny oddziaływania na środowisko uwzględniono interesy wszystkich wspólnot samorządowych, których mieszkańcy mogą odczuwać skutki realizacji planowanego przedsięwzięcia.

W odpowiedzi do tutejszego organu wpłynęło pismo znak: GPK.6220.13.2025 z dnia 26.11.2025 Urzędu Miasta i Gminy w Warce z zajęciem stanowiska w zakresie uzgodnienia projektu decyzji, gdzie organ zaopiniował bez uwag projekt niniejszej decyzji. Burmistrz Miasta i Gminy Góra Kalwaria nie wniósł uwag poprzez milczące załatwienie sprawy administracyjnej.

Powyższe stanowisko zostało włączone do akt sprawy i stanowi ich integralną część. Organ prowadzący postępowanie, po zapoznaniu się z treścią przedłożonych opinii, uznaje, że opinia oraz milcząca zgoda sporządzona jest w granicach kompetencji ustawowych organów współdziałających i mają charakter porozumień międzygminnych, o których mowa w art. 75 ust. 4 ustawy ooś.

W wyniku uzyskanych stanowisk możliwe było pełne uwzględnienie interesów gmin sąsiednich, a także społeczności lokalnych położonych poza granicami administracyjnymi Gminy Magnuszew, lecz pozostających w zasięgu oddziaływania planowanej inwestycji. Uzyskanie tych porozumień stanowi niezbędny element formalny postępowania, którego brak był uprzednio wskazany przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Radomiu jako uchybienie proceduralne.

Raz jeszcze podkreśla się, że Analiza raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz jego aneksów wykazała szereg istotnych uchybień i nieścisłości, które uniemożliwiają przyjęcie przedstawionego wariantu inwestycji jako zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz wymogami określonymi w ustawie ooś.

Przede wszystkim należy zauważyć, że planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest na obszarach o szczególnych walorach przyrodniczych, w tym w granicach oraz w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów Natura 2000:

- Dolina Pilicy (PLB140003),
- Dolina Dolnej Pilicy (PLH140016),
- Dolina Środkowej Wisły (PLB140004).

Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2024 r. poz. 981), na tych obszarach obowiązuje zakaz podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony obszar został wyznaczony. Tymczasem, analiza danych zawartych w raporcie OOŚ wskazuje, że przedsięwzięcie może prowadzić do istotnych zmian w strukturze siedlisk łąkowo-zalewowych oraz w korytarzach migracyjnych ptaków wodno-błotnych i nietoperzy. W raporcie nie przedstawiono wystarczających dowodów na to, że przyjęte rozwiązania projektowe w sposób skuteczny eliminują te oddziaływania.

Ponadto, raport nie zawiera jednoznacznego wskazania wariantu najkorzystniejszego dla środowiska i społeczności lokalnej, mimo że obowiązek taki wynika wprost z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś. Przedstawione w raporcie porównanie wariantów ogranicza się do ogólnych charakterystyk technicznych, bez przeprowadzenia szczegółowej analizy wielokryterialnej uwzględniającej aspekty środowiskowe, społeczne i ekonomiczne. W efekcie organ nie uzyskał podstaw do obiektywnego ustalenia, który z wariantów w największym stopniu realizuje zasadę minimalizacji oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi.

Z materiału dowodowego wynika również, że przewidywane emisje hałasu, drgań i zanieczyszczeń powietrza związane z funkcjonowaniem przedsięwzięcia mogą doprowadzić do pogorszenia klimatu akustycznego, zwiększenia uciążliwości dla mieszkańców terenów sąsiednich oraz stopniowej degradacji krajobrazu rolniczego. Przedstawione w raporcie prognozy hałasu i zanieczyszczeń oparto na założeniach modelowych niepopartych danymi empirycznymi, co ogranicza ich wiarygodność. W raporcie nie uwzględniono również

możliwego skumulowanego oddziaływania z istniejącymi i planowanymi inwestycjami drogowymi w regionie.

Podczas konsultacji społecznych przeprowadzonych w trybie art. 33 ustawy o oś odnotowano przeważającą liczbę opinii negatywnych oraz sprzeciw społeczności lokalnej wobec przedstawionego wariantu inwestycji. Zgłaszane uwagi dotyczyły przede wszystkim:

- obaw o wzrost hałasu i pogorszenie warunków życia,
- ryzyka obniżenia wartości nieruchomości,
- utraty terenów rolniczych i przyrodniczo cennych,
- zagrożeń dla lokalnych cieków wodnych oraz siedlisk ptaków.

Brak reakcji inwestora na zgłoszone zastrzeżenia oraz niedostateczne uwzględnienie interesu społecznego w zakresie ochrony środowiska i jakości życia mieszkańców należy uznać za okoliczność mającą istotny wpływ na treść niniejszego rozstrzygnięcia. W konsekwencji organ uznał, że przedstawiony materiał dowodowy nie daje podstaw do pozytywnego rozstrzygnięcia i ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia w obecnym kształcie.

Uwzględniając całokształt zebranego materiału dowodowego, w tym:

- wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa,
- brak wariantu przedsięwzięcia, który byłby akceptowalny społecznie i środowiskowo,
- stwierdzone negatywne oddziaływanie planowanej inwestycji na obszary chronione przyrodniczo,
- oraz obowiązek wynikający z art. 81 ust. 1 ustawy o oś, zgodnie z którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może zostać wydana wyłącznie w przypadku, gdy z przeprowadzonej oceny oddziaływania wynika możliwość realizacji przedsięwzięcia przy zachowaniu wymogów ochrony środowiska — organ stwierdził, że w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

Zgromadzony materiał dowodowy, w tym raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z aneksami, opinie organów współdziałających, wyniki uzgodnień oraz liczne stanowiska uczestników postępowania, wskazuje jednoznacznie, że realizacja przedsięwzięcia w zaproponowanym wariantcie doprowadziłaby do istotnego pogorszenia stanu środowiska przyrodniczego oraz jakości życia mieszkańców terenów objętych oddziaływaniem.

W szczególności ustalono, że przedsięwzięcie:

- powodowałoby znaczną ingerencję w obszary cenne przyrodniczo, w tym obszary Natura 2000 *Dolina Pilicy (PLB140003)*, *Dolina Dolnej Pilicy (PLH140016)* i *Dolina Środkowej Wisły (PLB140004)*, co naruszałoby zasadę zachowania integralności i spójności sieci obszarów chronionych;
- skutkowałoby pogorszeniem klimatu akustycznego na terenach zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjnej, co mogłoby prowadzić do przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku;

- przyczyniłoby się do zmniejszenia wartości krajobrazowych i rolniczych terenów, poprzez wprowadzenie nowej infrastruktury liniowej przecinającej cenne obszary otwarte;
- oraz mogłoby zagrozić siedliskom i gatunkom chronionym, dla których wyznaczono obszary ochronne Natura 2000, zwłaszcza w zakresie korytarzy migracyjnych ptaków i nietoperzy.

Równocześnie analiza wyników konsultacji społecznych wykazała przeważający sprzeciw społeczności lokalnej wobec planowanego przedsięwzięcia. Zgłaszane w trakcie postępowania uwagi i wnioski dotyczyły w szczególności braku przejrzystości w wyborze wariantu, nieadekwatnego oszacowania oddziaływań hałasu, a także obaw związanych z utratą walorów przyrodniczo-rekreacyjnych regionu. Inwestor, pomimo wielokrotnych wezwań organu, nie przedłożył nowego wariantu przedsięwzięcia, który uwzględniałby te uwagi i ograniczał negatywne skutki środowiskowe.

W tym stanie faktycznym organ doszedł do przekonania, że przedstawiony raport OOS nie spełnia wymagań określonych w art. 66 ustawy oos, a proponowane środki minimalizujące oddziaływanie nie gwarantują skutecznej ochrony środowiska, zdrowia ludzi oraz dóbr kultury. W świetle powyższego uznano, że realizacja przedsięwzięcia w obecnym kształcie jest sprzeczna z zasadą prewencji i zasadą zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Wobec powyższego, działając na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy oos oraz art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ uznał, że brak jest podstaw prawnych i faktycznych do ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

Uwzględniając całokształt zgromadzonego materiału dowodowego, z którego jednoznacznie wynika, iż planowana inwestycja będzie miała negatywny wpływ zarówno na środowisko przyrodnicze, jak i na społeczność lokalną, organ orzekł jak w sentencji decyzji.

POUCZENIE

Od wydanej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Radomiu za pośrednictwem Burmistrza Magnuszewa w terminie 14 dni od daty doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują

1. Wnioskodawca
2. Strony postępowania poprzez publiczne obwieszczenie
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
4. a/a

BURMISTRZ

mgr Wojciech Wachnik